

зецъ, примѣръ и подражание на всички гъ
пасоми. Изпомежу всичкитѣ священици Св.
Николай е избралъ двамина и заедно съ тѣхъ
почналъ да се грижи за всичкитѣ, които би-
ли повѣрени на неговото попечение и грижа.
Той самъ билъ образецъ и примѣръ за всич-
китѣ хора, и съ своя святъ животъ и съ
своята твърда вѣра въ Бога и съ най-висо-
ката своя християнска любовь къмъ всички-
тѣ хора. Вратата на неговата митрополия
сѫ били отворени за всички безъ разлика;
той е приемалъ всѣкого съ любовь и bla-
гостъ; той е билъ баща на сиромашта, утѣ-
шителъ на плачущитѣ и страждующитѣ, по-
мощникъ на болни тѣ и притѣсненитѣ; той
съ внимание изслушвалъ всичкитѣ жалби и
молби; съ готовностъ давалъ помощъ и съ-
вѣти на онѣзи, които се обрѣщали къмъ
него, и съ твърдостъ се застѣпвалъ за не-
виннитѣ и онеправданитѣ.

Тая благотворна дѣятелностъ на Хрис-
тиянския пастиръ била прѣкратена врѣменно
чрѣзъ гоненията срѣщу Християнитѣ. При
самото начало на четвъртото столѣтие, въ
303 година, императоръ Диоклетианъ и Га-
лерий издали указъ чрѣзъ когото се запо-
вѣдало да се струшатъ всичкитѣ Християн-
ски храмове, да изгорятъ всичкитѣ Христи-
янски книги и да се лишятъ Християнитѣ
отъ всичкитѣ граждански права и длѣжности.
Първата черква, която е била разрушена,
била черквата въ гр. Никомидия. Разказватъ,